

Af Dansk Judo og Ju-Jitsu Union

Jiu – Jitsu har været kendt i mere end 6000 år – i Beni Hassans gravmæle ved Nilen i Ægypten har man fundet billedfliser, der viser rene Jiu – Jitsugreb. Fra senere perioder er lignende fremstillinger fundet i oldtidens græske templer – og man mener, at Alexander den Store har bragt Jiu – Jitsu med til Indien under sin togter.

Af Inderne har så Kineserne og de Tibetanske munke lært kunsten. Munkene måtte ikke bære våben og brugte så Jiu – Jitsu som forsvar mod de røverbander, som huserede i bjergene.

Kineserne, der havde stor viden om det menneskelige legeme, udbyggede Jiu – Jitsuen, og satte den i et fastere system.

De Japanske samuraier (sværdadel) begyndte omkring 1000 år e.v.t. at benytte Jiu – Jitsu i deres kampsystemer. Samuraierne var højt agtede personer i det japanske samfund, og for ikke at miste denne anseelse lod de kun deres viden gå videre til deres børn eller andre særligt udvalgte personer. Samuraierne mistede efterhånden deres betydning og deres privilegerede stilling tabte de helt ved lov i 1878.

Jiu – Jitsuen var ved at blive helt glemt indtil en japansk student, Jigoro Kano, begyndte at interessere sig for den gamle krigskunst. Han udarbejdede sit eget system. Han humaniserede de gamle livsfarlige greb så meget, at de nu kunne bruges som sport, og det er denne form, vi i dag dyrker som Jiu – Jitsu.

Det var Kano's system, der omkring århundredskiftet kom til Europa og Amerika. Især gjorde den Japansk-Russiske krig (1904-05) sit til at styrke interessen for Jiu -jitsu. Under 1. verdenskrig (1914-18) brugte de engelske og franske soldater Jiu – Jitsu, og under 2. verdenskrig blev det endnu mere benyttet bl.a. af faldskærmstropper ved *commando-raids*. Tyskerne havde oprettet den kendte nærkampsskole "Oranienburg", hvor Jiu – Jitsu var grundlaget.

Man skelner i dag mellem Budo og Jitsu metoderne. Alle Budo formerne er udviklede i det 20. århundrede og er kampmetoder der er så "udvandede" at de kan dyrkes som idrættskonkurrencekampe som f.eks. Judo, Aikido, Kendo og Taek-Wondo. Mens Jitsu formerne, af hvilke faktisk kun Jiu – Jitsu er kendt i den vestlige verden stadig bærer præg af realistisk angreb og forsvar.